

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/66/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5419200297
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5419200297.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci žalobcu: Nemzeti Útdíjfizetési Szolgálató Zrt., so sídlom Váci út 45/B, H-1137 Budapest, Maďarsko, Reg. č. 01-10-043108, právne zastúpený spoločnosťou PETKOV & Co s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 50 430 742, proti žalovaným: 1/ až 3078/: Držitelia motorových vozidiel podľa prílohy žaloby, o nejasnom podaní žalobcu, v spore o zaplatenie poplatku za použitie spoplatnených ciest, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 10C/8/2019-157 zo dňa 30. januára 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 10C/8/2019-157 zo dňa 30. januára 2020 **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd podanie žalobcu datované ku dňu 22.02.2019, označené ako „Žaloba o zaplatenie poplatku za použitie spoplatnených ciest“, doručené súdu elektronicky dňa 22.02.2019, v znení doplnenia doručeného súdu elektronicky dňa 14.03.2019, v zmysle § 129 ods. 3 CSP v spojení s § 132 ods. 1 CSP a § 133 ods. 1 a 2 CSP odmietol.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 22.02.2019 bolo súdu doručené elektronické podanie žalobcu, označené ako „Žaloba o zaplatenie poplatku za použitie spoplatnených ciest“. Dňa 14.03.2019 bolo súdu doručené elektronické podanie žalobcu, označené ako „Predloženie dôkazných prostriedkov a spresnenie žalobného petitu“. Žalobcom je zahraničná právnická osoba - obchodná akciová spoločnosť v 100 % vlastníctve maďarského štátu, ktorá je oprávnená a povinná na základe zákona č. 1 z roku 1988 o cestnej doprave v spojení s nariadením maďarského Ministerstva hospodárstva a dopravy č. 36/2007 o poplatkoch za používanie diaľnic, rýchlostných ciest a hlavných ciest vyberať zákonné poplatky za používanie spoplatnených maďarských ciest a v prípade ich nezaplatenia uplatňovať voči neoprávneným používateľom ciest pohľadávku z titulu neoprávneného použitia spoplatnenej cesty vo forme „sankčného poplatku“ vo výške určenej nariadením o poplatkoch, ako aj prípadnú náhradu škody a tým uplatňovať a chrániť svoje majetkové práva. Žalobca v podaní konštatoval, že zákonným spôsobom identifikoval a riadne zdokumentoval motorové vozidlá evidované na Slovensku, ktorých držitelia porušili svoju zákonnú povinnosť zaplatiť poplatok za použitie spoplatnených ciest v Maďarsku podľa maďarských právnych predpisov, a to zaznamenaním presného času a miesta kontroly oprávnenosti použitia spoplatnenej úseku cesty i obrazového záznamu dotknutého vozidla s viditeľne zaznamenaným evidenčným číslom s tým, že uvedené údaje spracované v tabuľke EXCEL spolu s vyhotovenými elektronickými fotografiami obsiahnuté na CD nosiči majú byť prílohou žaloby. Nakoľko predmetné podanie nespĺňalo ani po jeho doplnení podaním zo dňa 14.03.2019 zákonné náležitosti žaloby, súd uznesením č.k. 10C/8/2019-71 zo dňa 23.05.2019 vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní od jeho doručenia doplnil chýbajúce náležitosti vyžadované ustanovením § 132 ods. 2 CSP tak, že riadne označí žalovaných, a to fyzické osoby menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom, právnické osoby názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené, zahraničné právnické osoby názvom alebo obchodným menom, adresou sídla, prípadne iným identifikačným údajom, štát jeho názvom a názvom štátneho orgánu alebo

právnickej osoby, ktorá za štát koná a štátny orgán názvom štátneho orgánu. Súd zároveň poučil žalobcu o následkoch nedoplnenia podania v súdom určenej lehote (§ 129 ods. 3 CSP). Na uvedenú výzvu, doručенú žalobcovi dňa 23.05.2019, reagoval žalobca podaním zo dňa 03.06.2019 doplneným dňa 14.06.2019 a dňa 19.06.2019, ktorými podal proti predmetnému uzneseniu sťažnosť. O sťažnosti rozhodol prvoinštančný súd uznesením č.k. 10C/8/2019-150 zo dňa 13.12.2019, ktorým sťažnosť žalobcu zamietol. Okresný súd rešpektujúc Najvyšším súdom SR vyslovený právny názor na postup súdu vo veci „obdobnej“ tejto veci, podanie žalobcu predstavujúce podanie vo veci samej (žalobu), doručené súdu dňa 22.02.2019 a doplnené podaním žalobcu zo dňa 14.03.2019 odmietol, keďže ani napriek výzve súdu žalobca neodstránil vo výzve súdu vytýkané nedostatky žaloby čo do označenia žalovaných. Takýto nedostatok žaloby (vychádzajúc z právneho názoru NS SR v jeho rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/68/2017 zo dňa 28.02.2019, keď aj po doplnení žaloby existujúce označenie žalovaných neumožňuje identifikáciu osoby v súlade s § 133 až 136 CSP tak, aby bolo nezameniteľné, či ide o fyzickú, právnickú osobu alebo štát, prečo žalobcom uvádzané identifikačné znaky nemôžu byť ani tzv. iným identifikačným údajom podľa § 133 a 134 CSP) je tak závažného charakteru, že neumožňuje súdu ďalej pokračovať v konaní. Uvedené naznačuje, že úmyslom žalobcu nebolo viesť spor na podklade ním podanej žaloby, ale len to, že prostredníctvom jej podania chcel získať informácie o držiteľoch ním označených motorových vozidiel (v prípade fyzických osôb zistenie ich mien, priezvisk, a adries, resp. u právnických osôb ich obchodného mena, príp. názvu a sídla, ako aj ďalších ním označených údajov o motorovom vozidle). Teda ani v jednom prípade, v ktorom vždy označil „viacerých žalovaných“, nebol následný postup žalobcu taký, že by doplnil označenie žalovaných, ako to „avizoval“, ale z jeho strany vždy po realizácii ním požadovaných zisťovaní cestou súdu došlo k späťvzatiu žaloby (napr. vo veci vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 5C/108/2016, 5C/46/2018, 5C/13/2019).

3. Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Žalobca údajné vady podania v lehote uvedenej v predchádzajúcom uznesení odstránil v objektívne maximálnej možnej miere a vo zvyšku, v ktorom trpel informačným deficitom spôsobeným paradoxne legislatívou Slovenskej republiky (napriek ústavou garantovanému právu na informácie a únijným právom (GDPR) garantovanému právu získavať osobné údaje pre účely uplatňovania oprávnených nárokov bez súhlasu dotknutých osôb) tieto nemohol odstrániť z dôvodov ktoré sám nezapríčinil. Žalobca súdu ozrejmil ním zvolený spôsob uplatnenia svojich práv, ktorý nie je možný bez ingerencie ústavou povolaného orgánu ochrany porušeného práva - súdu, ktoré podrobne opísal už v samotnej „žalobe“. Žalobca od počiatku súdu uviedol, že podanie žaloby je súčasťou nevyhnutného a jediného možného spôsobu uplatnenia práva žalobcu proti žalovaným držiteľom vozidiel registrovaných v Slovenskej republike, ktorí nezákonnosť páchajú dobrovoľne a vedome a vo veľkom rozsahu v domnení, že predsa štát chráni ich identitu. Žalobca pochopiteľne sleduje aj hospodárnosť a efektívnosť uplatnenia svojich práv a tiež splnenie svojich vlastných zákonných povinností, rovnako tak dbá na okolnosti na strane dlžníkov i súdu samotného, keď je jeho prioritou mimosúdne uspokojenie svojich pohľadávok pri minimalizácii nákladov ako na svojej strane, na strane dlžníkov, tak i na strane súdu. Nie je pravdou, že žalobca v sporoch ďalej nepokračuje. Naopak, vo veciach v ktorých nedošlo k mimosúdne uspokojeniu pohľadávok žalobca podáva individuálne návrhy na začatie upomínacích konaní a to vo všeobecnej premlčacej lehote. Závery NS SR, ktoré okresný súd mechanicky prevzal bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia sú ústavne neudržateľné a arbitrárne (svojoľné). Súdny sú teda za každých okolností povinné dôsledne skúmať či existujú prostriedky a postupy, ktorými je možné riadne (a v celom rozsahu) ochrániť práva osoby, ktorá sa so svojou „procesnou žiadosťou“ na súd obráti. Žalovaní boli označení ako držiteľia motorového vozidla podľa § 114 ods. 4 ZoCP a individualizovaní uvedením evidenčného čísla vozidla v ich „registrovanej držbe“ ku konkrétnemu časovému okamihu. Zoznam žalovaných spolu s uvedeným ich identifikačným údajom v rozsahu: (i) evidenčné číslo vozidla (EČV), ktorého boli v čase vzniku práva na zaplatenie pohľadávky uplatňovanej touto žalobou držiteľmi podľa evidencie vozidiel vedenej Ministerstvom vnútra SR a (ii) dátum kontroly ku ktorému bolo zistené neoprávnené použitie spoplatnených ciest, s ktorým je spojený vznik pohľadávky, je uvedený na CD pripojenom k žalobe a spoločne tvoria jednotu elektronického podania. Akokoľvek, keďže v konkrétnom čase kontroly oprávnenosti použitia spoplatnených ciest jednotlivým vozidlom s konkrétnym EČV bol a mohol byť v evidencii držiteľov vozidiel MV SR vedený vždy len jeden konkrétny držiteľ, označenie žalovaných v rozsahu týchto identifikačných údajov (EČV v spojení s presným časom kontroly) umožňujú nezameniteľnú identifikáciu žalovaných pre účely konania súdu o podanej žalobe. Podľa názoru žalobcu, odvolávajúci sa aj na uvedené právne názory vyšších súdnych autorít vrátane Ústavného súdu SR, nebol a nie je v tejto veci splnený základný predpoklad na zákonné odmietnutie podania podľa § 129 ods. 3 CSP in fine, a síce že a contrario

pre neoznačenie žalovaných menom, adresou a atď., a teda striktnie formálne spôsobom podľa § 133 CSP, nemožno v konaní pokračovať žiadnym spôsobom. Žalobca tiež poukazuje na nedostatočné odôvodnenie napádaného uznesenia. Vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu prvoinštančného súdu odvolateľ namietal aj porušenie svojho práva na spravodlivý proces, ku ktorému konštatovaniu poukázal na viacero rozhodnutí všeobecných súdov SR (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/395/2017 zo dňa 12.10.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/14/2018 zo dňa 26.04.2018 a iné).

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v napadnutom výroku v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

6. V zmysle § 133 CSP sa fyzická osoba v žalobe označuje menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom. Právnická osoba sa v žalobe označuje názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené. Ak žalobca nedisponuje dátumom narodenia žalovaného, iným identifikačným údajom tiež môže byť číslo občianskeho preukazu, cestovného dokladu, rodné meno a iné. Zmyslom tohto ďalšieho identifikátora je totiž jednoznačná identifikácia a zabránenie zameniteľnosti s inou osobou. Pri interpretácii ustanovenia § 133 ods. 1 CSP, napríklad pri uplatnení nárokov z porušenia mimozmluvných povinností, keď žalobca nemusí disponovať údajom o dátume narodenia a ani iným identifikačným údajom žalovaného, však súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaného, keďže by mohlo dôjsť k porušeniu zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Súd môže odmietnuť žalobu podľa § 129 ods. 3 CSP z dôvodu nedoplnenia dátumu narodenia alebo iného identifikačného údaja ako obligatórnej náležitosti žaloby len v tom prípade, ak pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať. Obdobný právny názor zastával aj Najvyšší súd SR v uznesení z 28.02.2019 sp. zn. 8Cdo/68/2017, na ktoré poukazoval súd prvej inštancie v napadnutom uznesení.

7. Ani napriek výzve súdu prvej inštancie žalobca neodstránil vytykané nedostatky žaloby čo do označenia žalovaných. Z podanej žaloby síce vyplýva celkový počet subjektov na žalovanej strane v počte presne 3078 avšak tieto „subjekty“ nie sú identifikované žiadnym z údajov stanovených CSP pre ich bližšiu a potrebnú identifikáciu. Takýto nedostatok žaloby je tak závažného charakteru, že neumožňuje súdu ďalej pokračovať v konaní, na základe čoho bolo potrebné podanie žalobcu odmietnuť. S uvedeným názorom okresného súdu sa odvolací súd stotožnil v celom rozsahu.

8. Vo vzťahu k odvolateľom prezentovaným rozhodnutiam všeobecných súdov SR krajský súd uvádza, že tieto časovo predchádzali rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/68/2017 zo dňa 28.02.2019, z ktorého prvoinštančný ako aj odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal.

9. Z uvedených dôvodov odvolací súd, rešpektujúc názor a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ako vyššej súdnej authority, na ktoré sú súdy povinné prihliadať (uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/68/2017 zo dňa 28.02.2019) rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

10. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval, pretože protistrana sa konania nezúčastnila (keďže nebola žalobcom doposiaľ riadne definovaná), a preto v prejednávanej veci nebolo možné uvažovať o prípadnom vzniku trov na žalovanej sporovej strane.

11. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)